

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobců a) **T. T. L.**, b) **nezl. N. T. N.**, oba st. příslušnost Vietnamská socialistická republika, oba zastoupeni Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci žaloby proti nečinnosti,

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou došlou soudu 9.9.2016 se žalobci domáhali, aby soud zavázal žalovaného vydat rozhodnutí ve věcech správních řízení o žádostech o dlouhodobý pobyt žalobců.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že dne 11.10.2016 vydala Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců jako nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, v němž žalovanému přikázala, aby vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně a) ve lhůtě 270 dnů ode dne doručení tohoto opatření a dne 6.10.2016 ve věci žalobce b) ve lhůtě 180 dnů. Uvedené lhůty zatím neuplynuly.

K dotazu soudu žalovaný sdělil, že ve věci žalobkyně a) bylo dne 9.3.2017 vydáno rozhodnutí, že se žádost zamítá a povolení k dlouhodobému pobytu se neuděluje, žalobkyně a) podala dne 25.3.2017 odvolání. Dále žalovaný sdělil, že také ve věci žalobce b) již bylo rozhodnuto, a to také 9.3.2017 (žádost byla zamítnuta), žalobce b) podal odvolání dne 22.3.2017.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen s.ř.s.), ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ust. 169 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zákon o pobytu cizinců), pokud nelze rozhodnutí o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 270 dnů ode dne podání žádosti.

Shodným tvrzením účastníků řízení má krajský soud za prokázané, že žalobci podali žádost o dlouhodobý pobyt na území ČR za účelem společného soužití rodiny dne 4.11.2015. Jelikož o jejich žádostech nebylo rozhodnuto ve lhůtě 270 dnů od podání, podali žalobci dne 9.8.2016 žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu ust. § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád).

Dne 9.9.2016 pak podali žalobci žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ve svém rozhodnutí ze dne 25.5.2016 č.j. 5 As 9/2015-59 mj. vyslovil, že *.....ten, kdo před podáním žaloby (v případě řízení vedeného podle správního řádu) podal žádost po uplatnění opatření proti nečinnosti a zároveň jeho žádosti nebylo vyhověno (tj. nadřízený správní orgán vydal usnesení o nevyhovění žádosti podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu, popř. ve 30denní lhůtě o žádosti nerozhodl, vyčerpал tento prostředek bezvýsledně.*“ Na základě uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že v posuzované věci žalobci splnili podmínku bezvýsledného čerpání opravných prostředků, neboť nadřízený správní orgán o jejich žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti nerozhodl ve 30denní lhůtě od jejího podání.

Komise pro rozhodování ve věcech pobytů cizinců vydala dne 6.10. a dne 11.10.2016 opatření proti nečinnosti ve věcech žalobců. Přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný. Správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 10.12.2012 č.j. 2 Ans 14/2012-41).

Po vydání shora označeného opatření nadřízeného orgánu proti nečinnosti, žalovaný v časovém rozmezí od října 2016 do března 2017 činil úkony v řízení a dne 9.3.2017 vydal rozhodnutí, jimiž žádosti žalobců zamítl.

Podle ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Na základě uvedeného ustanovení s.ř.s. soud zkoumá, a to k okamžiku jeho rozhodnutí, zda je dána, resp. zda trvá nečinnost správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. Otázka nečinnosti je zde otázkou meritorního posouzení důvodnosti žaloby. Soud je povinen zjistit, zda správní orgán po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nevydal rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Nečinnost správního orgánu totiž musí být dána jak k okamžiku podání žaloby, tak i ke dni rozhodnutí soudu (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 15.3.2010 č.j. 8 Ans 1/2009-72 publikovaný ve Sb. NSS pod č. 2258/2011). Jestliže ke dni rozhodnutí soudu ve věci samé již rozhodl příslušný správní orgán I. stupně, žaloba na ochranu proti nečinnosti není důvodná.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud žalobu v souladu s ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 27. dubna 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu